

skattebeholdning. Halvdeel skulde vælges det mindre Antal, og den mindre beskattede det større Antal Medlemmer; dette blev atter vendt om derhen til, at istedetfor en Deling i den højere beskattede Halvdeel og den lavere beskattede Halvdeel blev sat en Femtedeel af de høist beskattede mod de øvrige fire Femtedele af de skatteværende, og den oprindelige Bestemmelse holdt fast, at de høist beskattede skulde vælge den større Halvdeel af Communalbestyrelsen og de andre Commissioner, Ugningscommissionen osv. Nu er man kommen til det staar Altsammen paa den samme Grundvold: en Deling af Vælgere efter Besatningens Værdi — først at tage Skattemængden som en Sum i Betragtning, og har sagt, for at have Udgang til at vælge i, hvad man kalder den privilegerede Valgklasse, skal denne udrede de $\frac{2}{3}$ af Communens hele Skattebeløb. Det forekommer mig er et overordentligt stort Fremskridt og har en overordentlig stor Betydning. De, som hde de to Trediedele, maae, om de ville vedblive at danne den privilegerede Valgklasse, ogsaa blive ved at hde denne Andeel af Skattebeløbet, om de ville faae Communens Sager til at gaae; thi hos dem, der hde den øvrige Trediedeel, er der ikke stort Mere at finde. Derved er altsaa i en væsentlig Grad Faren for en Overbesatning af de mindre Skatteværende tagen bort. Det kunde gjerne være, at den høiest beskattede Halvdeel, man fra Begyndelsen af holdt fast ved, ikke udrede de to Trediedele af Communens samtlige Skatter — jeg vil troe, at de i Almindelighed hde Mere, men det er ikke nødvendigt. Man har altsaa nu faaet en Sikkerhed for en Udvalgt i Skattemængde af dem, der udgjøre den privilegerede Halvdeel, som man ikke havde tidligere, og man er tillige gaaet bort fra, at denne $\frac{1}{3}$ skulde vælge den større Halvdeel af Bestyrelsen. Disse to Ting forekommer mig at være mod Regeringens Forslag et stort Fremskridt. Det forekommer mig, at det er langt mere at formode, at denne Femtedeel af Vælgerne vil svinde bort i de fire Femtedele med Hensyn til Valget af den større Halvdeel af Communens Bestyrelse, end at den tidligere høist beskattede Halvdeel saaledes skulde forsvinde. Derfor man nu siger — hvad jeg er tilbøielig til at

troe — at hvad enten man vælger paa den ene eller den anden Maade, vil man omtrent faae de samme Folk valgte, fordi der ikke er Saamange istand til at deeltage i Communens Bestyrelse, at man jo bliver nødt til at holde sig til dem og som det ærede Medlem her bagved (Goinard), der er saa forfaren i Communernes Sager, siger, at det er steet i Almindelighed, vælger de meest ansete Folk, ja saa er her jo en endnu større Sikkerhed for, at der ved det, som er steet, ikke er steet noget for Communen Farefuldt. — Det derimod, som kan synes at være det meest Farlige for Communerne, det er, at efterat Formue og Leiligheds skatten bestandig mere træder i Forgrunden som det bethdeligste og vigtigste Midde til at skaffe Communen Indtagter, skaffes derved bethdelige Skatteværende i Communen, som nu ikke deeltage i eller have Indflydelse paa Communevalgene; dette Forhold forekommer mig ikke kan bestaae længe; Beboerne maae have Indflydelse i Forhold til deres Skatteudvalgt, — og det er dette, man her forsøger. Derfor man nu sagde, at de skulde deeltage efter Udvalgte forholdsvis i større Grad, end der kunde tilkomme dem, idet andre Beboere betale visse Skatter, som ikke tælle med, og som de alene efter Formue og Leilighed beskattede ikke betale, medens deres Skatter tælle fuldt, saa var Sagen anderledes; men det er ikke Tilfældet. Der summeres op hele Skatten, af hvilken Art den end er, og derefter bestemmes Enhvers Deeltagelse i Communens Valgret. Naar nu det ærede Medlem holder sig saa fast til den Betydning, som Nærings skatten skulde have, og som skulde ganske forsvinde, hvis vi gik ind paa nærværende Lov, saa kan jo Ingen, der betaler saameget Nærings skat, at den, der betaler Formue og Leiligheds skat, betaler mindre end ham, derved blive tilfidesat. Det, at Udvalgt bestaaer i Nærings skat, giver den ikke ringere Betydning som Skatteudvalgt, — saa jeg har ikke forstaaet denne Indsigelse, hentet fra Nærings skatten. Jeg kan forstaae det, anvendt paa en Commune, som hidtilbage ikke har været heldig i sin Maade at fordele Skatterne paa; jeg kan forstaae det med Hensyn til alle Communer, som holde paa, hvad jeg vil kalde Ræddikessystemet: at de